

ud paa at prøve Anmeldelsen i 3 forskjellige Retninger, nemlig med Hensyn til Anmelderens Legitimation, Anmeldelsens Overensstemmelse med de i § 2 opstillede Forordninger og selve det anmeldte Mærkes Lillabelighed. I førstnævnte Henseende bemærkes, at ihvorvel Afgangen til at anmelden Mærker ikke er forbeholdt de egentlige Næringsdrivende, idet til Ex. ogsaa Landbrugere have denne Afgang, kan dog selvstændig Hensynet til Næringslovgivningens Bestemmelser ikke lades ude af Betragtning ved Indregistreringen, og det maa derfor af vedkommende Dvirighed iagttages, at i alle Tilfælde, hvor et Mærke anmeldes for Vaer, hvis Tilvirkning eller Forhandling kræver særlig Næringsadkomst, Anmelderen paa Forlangende godtgjør at være i Besiddelse af saadan Adkomst. At Anmeldelsen maa fyldestgjøre de i § 2 indeholdte Forkrifter, og at Indregistreringen i modsat Fald maa nægtes, er indlysende.

Forkriften om, at Indregistrering af et Mærke, der udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver eller Ord og selvstændig ogsaa i hvilke som helst Kombinationer af disse, skal nægtes, er begrundet i, at Benyttelse af Tal, Bogstaver og Ord efter disses Natur og Bestemmelse bør staa aaben for Enhver, og at derfor en Enkelt ikke bør kunne tilegne sig dem til udelukkende Brug. Under alle Omstændigheder vilde det ikke kunne forsvares at give en ubegrændset Afgang til at erhverve Ret til et Mærke af denne Art, da dette vilde medføre en aldeles utilbørlig Indskrænkning i Benyttelsen af mange i Handelen og Industrien hidtil almindelig brugelige Betegnelser, der tilfugte at angive Tid, Maal, Bægt, Kvalitet eller indeholde en Anbefaling og dsl., hvilken Indskrænkning hverken Omsættningens Lørd eller Publikum's Interesse kræver. Men det vil let indses, at ethvert Forsøg paa at fastsætte Grændsen for Afgangen til at erhverve Ret til Brugen af denne Art Mærker vilde støde paa uovervindelige praktiske Vanskeligheder. Den Omskændighed, at et Mærke bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, sammenstillede paa en saadan Maade, at de danne visse Regn eller Figurer, gjør ikke Mærket skiftet til at indregistreres, da Erhvervelsen af Retten til et saadant Mærke vilde udelukke Andre fra Benyttelsen ikke blot af den valgte Form og Sammenstilling, men ogsaa af de dertil anvendte Tal, Bogstaver og Ord.

Forbudet imod Indregistrering af offentlige Vaaben eller offentlige Mærker, saasom det kongelige Vaaben, Staden Kjøbenhavns Vaaben, det Sempel, hvormed Stadsguardieinen efter stedfunden Probering mærker Sølvs- og Guldvarer, osv., er begrundet i, at deslige af offentlige Myndigheder benyttede Regn ikke bør kunne gjøres til Gjenstand for den private Speculation, og at deres Brug overhovedet ikke egner sig til at legaliseres til Færdel for enkelte Forretningsdrivende.

Endelig er det en Selvsølge, at Indregistrering ikke bør finde Sted af Mærker, der indeholde Fremstillinger af saadan Bessaffenhed, at almindelige Erbarheds- og Sømmelighedshensyn derved vilde kræntes. Hvorvidt dette maatte være Tilfældet maa bero paa Dvirighedens Sjøn, og den med samme misforstøiede Anmelder maa benytte de Midler, som § 5 anviser ham til at komme til sin formentlige Ret.

Til § 5.

Det er en Selvsølge, at den Beslutning af den stedlige Dvirighed, hvorved en begjært Indregistrering nægtes, af Vedkommende maa kunne paaanføres for højere Dvirighed (Ministeren), men da Spørgsmaalet om, hvorvidt Begjæringen om et Varemærkes Indregistrering bør tages til Følge eller ikke, dog efter sin Natur er et Retsspørgsmaal, der egner sig til at afgjøres ved Domstolene, bør denne Afgjørelsesmaade staa Vedkommende aaben, selv om han først har indbragt sin Bøværing for Ministeren, jvf. Lov om Benyttelse af Firmaer af 23de Januar 1862 § 12.

Til § 6.

Den i Forslagets § 1 indeholdte Bestemmelse om, at Anmeldelse af et Varemærke skal ske for Dvirigheden i den Dvirighedsreds, hvorunder Forretningen drives, medfører, at naar den, hvis Anmeldelse af et Mærke er indregistreret, henflytter sin Forretning til en anden Dvirighedsreds, maa Anmeldelsen gjentages for Dvirigheden i denne, forsaavidt Anmelderen vil bevare den ved den første Anmeldelse erhvervede Ret. For at forebygge Lørd om, hvorvidt en saadan formyet Anmeldelse er sket i betimelig Tid, naar der maatte blive Spørgsmaal om Konkurrence med en af en Anden forinden Fornylsen foretagen Anmeldelse af det samme Mærke for den eller de samme Varearter, er det anset rettest at foreskrive en bestemt Tid, inden hvilken Anmeldelsen skal være formyet. Efter dette i rette Tid, bevares den ved den første Anmeldelse erhvervede Ret, og ingen Trediemand kan altsaa ved Anmeldelse i Mellemtiden erhverve Ret til Brugen af det paagjældende Mærke. Efter Anmeldelsen i den ny Dvirighedsreds efter den foreskrevne Tid, er den at betragte som en hel ny Anmeldelse, og Spørgsmaalet, om der ved denne erhverves nogen Ret, beror altsaa paa, om der ikke af en Anden i Mellemtiden er gjort Anmeldelse om det samme Mærke. Dels for at godtgjøre, at den i den nye Dvirighedsreds skete Anmeldelse, kun er en Gjentagelse af den tidligere Anmeldelse, og at Retten til Mærket altsaa skal regnes fra denne, dels for at kontrollere den Tid, i hvilken en Anmeldelse er gylbig uden Fornylse (jfr. § 7 Nr. 3), er det nødvendigt, at det opgives for Dvirigheden, naar og hvor den første Anmeldelse er sket, og at denne Angivelses Nødvendighed godtgjøres.